

СТУДИИ НА СЛУЧАЈ ЗА ТЕСТ

МЕЃУНАРОДНО ПРАВО

1. Подносителот на индивидуалната жалба до Европскиот суд за човекови права не претпрел значителна штета, почитувањето на човековите права како што се дефинирани во Европската конвенција за човекови права или нејзините Протоколи не бараат разгледување на жалбата, а случајот претходно бил соодветно разгледан од страна на домашните судски органи

2. Пред Европскиот суд за човекови права е поднесена индивидуална жалба со наводи за повреда на членот 5 од Европската конвенција за човекови права поради отсуство на образложени (релевантни и доволни) причини за продолжување на притворот на подносителот на индивидуалната жалба од страна на домашните судови

3. Пред Европскиот суд за човекови права е поднесена индивидуална жалба со наводи за повреда на членот 3 од Европската конвенција за човекови права поради отсуство на ефикасна истрага од страна на обвинителството во случај на наводи за мачење од страна на полицијата. Подносителот на жалбата тврди дека обвинителството било должно да постапува „по допрен глас,“ имајќи предвид дека релевантни информации за кривично-правниот настан биле присутни во јавноста. Владата пак тврди дека апликацијата е недопуштена поради неискоритување на домашните правни средства имајќи предвид дека подносителот на жалбата не поднел кривична пријава

4. Во случајот на Н.Н. Европскиот суд за човекови права со пресуда констатирал повреда на членот 6 од Европската конвенција за човекови права, која го гарантира правото на правично судење. Во својата пресуда Европскиот суд за човекови права укажал дека повторувањето на домашната постапка го смета за најсоодветен начин на извршување на пресудата. Дополнително, Европскиот суд за човекови права му досудил на Н.Н. определен износ на нематеријална штета која Н.Н. ја претрпел со констатираната повреда на Конвенцијата. Сепак, домашниот суд не го дозволил повторувањето со образложение дека Н.Н. веќе добил надомест на претрпената штета поради што повторувањето не е неопходно или потребно за целите на извршување на пресудата на Европскиот суд за човекови права.

5. Владата во постапката пред Европскиот суд за човекови права по повод поднесена индивидуална жалба против државата тврди дека жалбата е недопуштена поради неискористување на конкретно правно средство (правен лек) предвидено со домашното законодавство пред редовните судови. Подносителот на индивидуалната жалба тврди дека во случајот станува збор за правно средство кое не е ефикасно во пракса и од тие причини не бил во обврска истото да го искористи за целите на допуштеност на индивидуалната жалба.

6. Подносителот на индивидуалната жалба пред Европскиот суд за човекови права откако во домашната постапка ги искористил редовните правни лекови, поднел и барање за повторување на домашната постапка. Во рок од 6 месеци по завршување на постапката по вонредното правно средство поднел индивидуална жалба пред Европскиот суд за човекови права. Владата тврди дека индивидуалната жалба е недопуштена поради тоа што жалбата е поднесена по рокот од 6 месеци.

Дополнително, Владата тврди дека подносителот на жалбата не требало да го чека исходот од постапката по барањето на повторување на постапката од причина што повторувањето на постапката, не претставува ефикасен правен лек.

7. Европскиот суд за човекови права констатира дека конкретен правен лек предвиден во домашното законодавство е неефикасен.

8. Со пресуда на Европскиот суд за човекови права констатирана е повреда на членот 3 од Европската конвенција за човекови права поради отсуство на ефикасна истрага во случај на наводи за мачење?

9. Подносителот на индивидуалната жалба пред Европскиот суд за човекови права истакнал наводи за повреда на членот 6 од Европската конвенција за човекови права кој го гарантира правото на правично судење. Наводите се однесуваат на постапката која во моментот на поднесување на жалбата, сеуште е во тек.